

[Aksel Larsen.]

Medlem Hr. Pürschel, der gør sig skyldig i grov illoyal Citering. Der staar nemlig i dette Afsnit:

„Da Priserne i Grønland er nedsat paa Grund af det almindelige Prisfald“ o. s. v., o. s. v. Altsaa, Priserne paa Udhandlingsvarer, paa de Varer, der føres fra Danmark til Grønland og sælges til Eskimoerne, er nedsat paa Grund af det almindelige Prisfald, og Priserne paa de Varer, vi køber hos Eskimoerne, er nedsat paa Trods af forventede Prisstigninger paa Verdensmarkedet. Det er det, der staar her i Bogen.

Hvad videre Priserne angaar, siger Knud Oldendov i sin „Samfundslære“ om f. Eks. Indkøbet af Ræveskind, jeg citerer med den ærede Formands Tilladelse:

„En til Verdensmarkedets Pris svarende Betaling formenes dels at ville fremkalde en overvældende Efterstræbelse af Rævene, dels for enkelte Grønlændere at ville skabe Indtægter aldeles uforholdsmæssigt høje i Forhold til det almindelige grønlandske Niveau.“

Jeg tror, vi efter dette bliver nødt til at lade det, jeg har sagt om Priserne, blive staaende.

Og endelig vil jeg sige, at det øvrige, jeg har fremhævet, er — min efter det ærede Medlem Hr. Pürschels Mening fundamentale Ukendskab til Grønland til Trods — ikke rokket ved den her anførte Argumentation. Stadig væk er det Kendsgerninger, at Direktøren for Grønlandske Handel er praktisk talt enevældig Herre over alt, hvad der foregaar, at Kulturlivet er lagt helt og fuldt ind under Kirken og domineres af Præsterne, og endelig bliver det ogsaa staaende, at der findes intet kapitalistisk Land, heller ikke Danmark, som af filantropiske eller fremskridtsvenlige Grunde med den hvide Mands Privilegium underlægger sig et saakaldt „farvet“ Folks Land, sætter sig selv til at herske og styre i dette Land uden at spørge den indfødte Befolkning om dens Mening og, trods alt hvad der er fremført derimod, skovler Penge ind paa denne Befolknings Bekostning. Disse Ting er Kendsgerninger og karakteriserer det danske Styre i Grønland, der er kapitalistisk paa dette som paa alle andre Omraader.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har bedt om at faa Ordet for tredje Gang under denne Forhandling. Hertil udkræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Pürschel: Det er en Kendsgerning, der ofte bekræfter sig, at Folk kaster med Sten, naar de bor i Glashuse. Det er forbavsende, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kan have Lyst til at fremkalde Overvejelser om Diskussionsmetoder her i Tinget, men det skal jeg lade staa ved sit Værd.

Det ærede Medlem siger, at det ikke er tilstrækkeligt at tilbagevise en Sigtelse som den, han har fremsat. Den gik ud paa, at man i Grønland anvender Brændevin til at bestikke en Del af Befolkningen. Der er ikke ført Skygge af Bevis for dette, ikke Antydning, og derfor er det tilstrækkeligt at *tilbagevise* det. Der er nemlig ikke en saadan Tillid fæstet til det ærede Medlems Ord efter hans Optræden hidtil her i Salen, at hans Postulater uden videre staar til Troende. Beviserne! Lad os faa dem. At Grønlænderne i Almindelighed ikke kan faa Spiritus, og at der er visse af dem, der er ansat i Handelens Tjeneste o. s. v., der kan faa det, er jo aldeles ikke Bevis for, at det bruges som Bestikkelse. Den, der faar det Resultat ud af det, han røber sin egen Tankegang, sin egen ædle Tankegang, kan man godt sige; den Finhed, den Noblesse, der ligger i den, røber han, men intet andet, intet andet!

Det ærede Medlem talte om, at der var eet lille Maanedsskrift i Grønland. Der er nu for det første to — det ene hedder „Atuagagdliutit“; jeg indrømmer, det er lidt svært at sige — og det er allenfals to mere, end der staar til Raadighed for anderledes tænkende i Rusland. Det er Kendsgerningen.

Med Hensyn til Priserne siger saa det ærede Medlem, at jeg har citeret illoyalt, hvorefter han beviser, at jeg har citeret fuldkommen rigtigt, beviser det mod sin Villie, nemlig ved at gentage nøjagtig det, jeg har sagt: Priserne i Grønland er nedsat paa Udhandlingsvarerne paa Grund af det